

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>



Ανακομιδή των Ιερών λειψάνων της Αγίας Ευδοκίας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2219/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 21/11/2024 18:00:49

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 4 Αυγούστου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ὅσμη! τί τοῦτο; Σῶμα τῆς Εὐδοκίας,
Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἤκει χαρίτων.
Πότνια Εὐδοκίη, νεκρά ἤχθη ἀμφὶ τετάρτην.

Σήμερα η Εκκλησία μας εορτάζει την Ανακομιδή των Ιερών λειψάνων της Αγίας Ευδοκίας (βλέπε 1 Μαρτίου) που έζησε επί Τραϊανού (98 - 117 μ.Χ.).

Στο συναξαριστή όμως του Αγίου Νικοδήμου γίνεται σύγχυση μεταξύ της Ανακομιδής των Ιερών λειψάνων της Αγίας Ευδοκίας και της Αγίας Ίας.

Σύμφωνα λοιπόν με τον Άγιο Νικόδημο, η Ευδοκία καταγόταν από τα μέρη της Ανατολής. Σε μια όμως εκστρατεία τους και Πέρσες, αιχμαλώτισαν και αυτή και τη μετέφεραν στην Περσία. Εκεί υποχρεώθηκε να υπηρετεί την οικογένεια ενός αξιωματικού. Η ζωή αυτή δεν δυσαρέστησε την Ευδοκία. Και πίστευε ότι παντού, όπου κι αν τύχουμε, μπορούμε να έχουμε μεγάλη αποστολή υπέρ του έργου του Θεού και της ωφελείας του πλησίον μας. Έτσι, ευπειθής, πρόθυμη και διακριτική καθώς ήταν, αλλά και με πολλή φρόνηση και λεπτότητα, κατάφερε αυτή η αιχμάλωτη να αιχμαλωτίσει τους κυρίους της. Την αγάπησαν όλοι και έγιναν χριστιανοί. Κατόπιν με πυρήνα το σπίτι του αξιωματικού, κατάφεραν να εκχριστιανίσουν πολλές Περσίδες και Πέρσες. Τα γεγονότα όμως αυτά έφτασαν στ' αυτιά των αρχόντων, που εξοργισμένοι συνέλαβαν την Ευδοκία και τη μαστίγωσαν αλύπητα. Έτσι πληγωμένη την έριξαν στη φυλακή. Άλλα μετά δύο μήνες την έβγαλαν, έσχισαν τις σάρκες της με ακανθωτά ραβδιά, τρύπησαν το σώμα της με μυτερά καλάμια και κατόπιν έσφιξαν τόσο το σώμα της με σχοινιά, ώστε πολλά κόκαλα της έσπασαν. Αλλά επειδή η Ευδοκία με γενναίο φρόνημα εξακολουθούσε να ομολογεί τον Χριστό, την αποκεφάλισαν, παίρνοντας έτσι το αμάραντο στεφάνι του μαρτυρίου.

Ο Σ. Ευστρατιάδης όμως, έχει άλλη άποψη για το Συναξάρι αυτό και λέει τα εξής: Εν τω Συναξαριστή του Νικόδημου γίνεται σύγχυσις της ανακομιδής των λειψάνων της μάρτυρος ταύτης, της εορταζομένης την 1η Μαρτίου, προς άλλην ομώνυμον μάρτυρα της 4ης Αυγούστου ότι περί της ανωτέρω πρώην πόρνης και είτα οσιομάρτυρος Ευδοκίας ο λόγος της ανακομιδής, μαρτυρεί ο αρχαίος Παρισινός Κώδιξ 13, όστις εν φ. 356α περί της εορτής των εν Εφέσω επτά παιδων και της ανωτέρω μάρτυρος Ευδοκίας ταύτα σημειοί: «Ιστέον ότι τινά των Τυπικών κατά ταύτην την ημέραν (ήγουν την 4ης Αυγούστου) εορτάζουσι τους αγίους τούτους (επτά παιδας), έτερα δε κατά την β' ημέραν του μηνός, κατά δε ταύτην την αγίαν οσιομάρτυρα Ευδοκίαν, ης ακολουθία ψάλλεται τη α' του Μαρτίου μηνός, είγε εστίν αύτη και ούχ έτέρα· επει η της μάρτυρος ακολουθία ταύτην είναι παρίστησιν ημείς δε τω πλείονι των ψήφων νικώμενοι, ενταύθα τους αγίους επτά παιδας τεθείκαμεν εναπομένει δε εις την διάκρισιν».

Πράγματι δε η εις την αγίαν Ευδοκίαν ακολουθία της ανακομιδής των λειψάνων, η σωζόμενη εις τους Λαυριωτικούς Κώδικας Δ 17 φ. 31 και Δ 14 και εις τον Παρισινόν 1575 φ. 186α του Θεοφάνους ποίημα, αναφέρεται εις την πρώην πόρνην Ευδοκίαν (της 1ης Μαρτίου) και ουχί εις την ανωτέρω της 4ης Αυγούστου, ης την μνήμην και την ανακομιδήν συγχρόνως αναγράφει ο Νικόδημος. Φρονώ, ότι η Ευδοκία αυτή του Νικόδημου είναι φανταστικόν πρόσωπον, εκλαμβανομένη αντί της μάρτυρος Ίας, την οποίαν πολλοί Συναξαρισταί κατά την ημέραν ταύτην σημειούσιν, ήτις έχει και το αυτό απαραλλάκτως υπόμνημα, φαίνεται ότι ο αντιγραφεύς το όνομα Ία εθεώρησε ακέφαλον και συνεπλήρωσε αυτό δια της προσθήκης των πέντε πρώτων γραμμάτων Ευδοκ. ή το και πιθανότερον επειδή κατά την ημέραν ταύτην μνεία γίνεται του ονόματος της Ευδοκίας δια την ανακομιδήν αυτής, και μνεία της μάρτυρος Ίας, το συναξάριον της τελευταίας ταύτης απεδόθη εκ συγχύσεως εις την Ευδοκίαν και ούτω προήλθε νέα μάρτυς ανύπαρκτος Ευδοκία, διότι δεν εξηγείται άλλως το κοινόν Συναξάριον της Ίας των Συναξαριστών και της Ευδοκίας του Νικόδημου. (Πρβλ. Συναξαριστήν Delehaye, σ. 868, 38 και Νικόδημου, σ. 235-236.).

